

[Steen Folke]

bevendt, og det siger noget om, at samarbejdet mellem skoler og forældre er for dårligt.

Debat om skolen er altså af det gode, men det er selvfølgelig kedeligt, hvis debatten ganske domineres af nogle få reaktionære politikere, og det har der unægtelig været en tendens til i de sidste år. At det er lykkedes hr. Erhard Jakobsen at blive anfører for det reaktionære felttog mod folkeskolen, lader sig heller ikke bestride. Jeg vil derfor sige lidt om det Jakobsenske korstog.

Der er næppe tvivl om, at adskillige af de CDere, der har siddet her i tinget, har gjort det i kraft af hr. Erhard Jakobsens udtalelser om folkeskolen i den afsluttende TV-debat forud for valget i februar 1977. Hr. Erhard Jakobsen sagde her bl. a.:

»I en skole i Albertslund i 9. klasse har man brugt et halvt år på i historiefaget at undervise i faget revolution. Man har gennemgået den russiske revolution alene på basis af, hvad Lenin har udtalt«.

Og så blev der sagt en hel del mere.

Dette eksempel benyttede hr. Erhard Jakobsen så til et generelt angreb på folkeskolen og den nye folkeskolelov. Bagefter viste det sig, at der ikke var tale om en 9. klasse, men om tre vistnok 3. realer. Det havde altså for så vidt intet med den nye skolelov at gøre. Det viste sig også, at der ikke var blevet brugt et halvt år, men mellem 12 og 15 timer. Det viste sig endvidere, at der ikke kun havde været undervist i revolutioner, men også i udviklingen i Chile, som jo var et forsøg på ad parlamentarisk vej at indføre socialismen. Det viste sig endelig, at undervisningen om den russiske revolution ikke alene havde været baseret på Lenin. Det viste sig kort sagt, at hr. Erhard Jakobsen var fuld af løgn. Men det blev først opklaret efter valget, og da havde angrebet, som ikke på stedet lod sig tilbagevise, gjort sin virkning.

Hele dette lille lærestykke, som er glimrende fremstillet i Unge Pædagogers lille bog om hetzen mod skolen, siger ikke blot noget om hr. Erhard Jakobsen og hans metoder. Hr. Poulsgaard benytter også den metode at slå ned på en detalje, der kan lyde venstreorienteret, og så generalisere og hetze fra dette udgangspunkt.

Men hr. Erhard Jakobsen og andre reaktionære politikere har ret i, at der er noget galt med skolen. Det er grunden til, at deres korstog ikke er uden en vis succes til trods for de

konkrete angrebs ukvalificerede, demagogiske og til dels løgnagtige karakter. Spørgsmålet er så, hvad problemerne reelt er, og hvad der kan gøres ved dem.

Her er de reaktionære politikere ikke i tvivl, hvad enten de kalder sig konservative, centrum-demokrater, kristelige eller fremskridtsfolk. Det er en autoritets- og disciplin-krise. Børnene har ikke tilstrækkelig respekt for de voksne og for de nedarvede samfunds- og kulturværdier, som flertallet af de voksne betragter som uangribelige. Samtidig undergraves skolen af et utal af blodrøde skolelærere, som indoktrinerer børnene med marxistisk propaganda, bilder dem ind, at de lever i et kapitalistisk samfund, og andre propagandistiske uhyrligheder. Det er i virkeligheden denne fæle femte kolonne, der sætter børnene op imod deres forældre osv., osv.

Det reaktionære svar på problemerne giver også sig selv. De venstreorienterede lærere skal have mundkurv på, og hvis ikke de accepterer det, så er det ud af vagten. Børnene må ikke i historietimerne stifte bekendtskab med den russiske, den kinesiske og den cubanske revolution. De unge ubefæstede sjæle er jo så let antændelige. Børnene skal lære respekt for Gud, konge og fædreland. De skal have mere dansk, regning og salmevers og fremfor alt ikke for megen reel viden om samfundet. Det har de ikke godt af. Men så skal der især være mere disciplin og kontrol i skolen. Nu hvor spanskrør eller efter-sidning ikke rigtig er sagen mere, så er eksaminer og karakterer nogle af de bedste disciplineringsmidler. Bl. a. af den grund må prøver og eksaminer under ingen omstændigheder afskaffes, og børnene vil have godt af at få karakterer også i de mindre klasser.

Det er i virkeligheden fantastisk, at det er lykkedes hr. Asger Baunsbak-Jensen, fru Tove Nielsen og hr. Erhard Jakobsen at bilde nogen ind, at venstreorienteret indoktrinering er ved at undergrave folkeskolen. Realiteten er, at 99 pct. af den påvirkning, som foregår, er borgerlig. Når jeg taler om borgerlig påvirkning, tænker jeg ikke så meget på mulige højreorienterede lærere, som prøver at få børnene til at elske USA, NATO, EF og CD. I det omfang noget sådant måtte forekomme, er det ganske uskadeligt. Langt mere virksomhedsfuld er den skjulte indoktrinering, som gennemsyrrer hele skolen. Skolen er på mange måder et spejl af det borgerlige, kapitali-